

Mediji i informiranje

Opći sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 218/21
U Luxembourg 8. prosinca 2021.

Presuda u predmetu T-127/19
Dyson i dr./Komisija

Energetska potrošnja ciklonskih usisavača bez spremnika: Opći sud odbija zahtjev društva Dyson za naknadu navodne štete

Time što je odabrala standardiziranu metodu testiranja koja se temelji na uporabi praznog spremnika, Komisija nije očito i grubo povrijedila granice svoje diskrecijske ovlasti ni počinila dovoljno ozbiljnu povredu načela jednakog postupanja i dobre uprave

Od 1. rujna 2014. svi usisavači koji se prodaju u Europskoj uniji podliježu energetsom označivanju čije je pojedinosti Komisija propisala u Uredbi iz 2013.¹, kojom se dopunjuje Direktiva o označivanju energetske učinkovitosti². Cilj je označivanja obavješćivanje potrošača o razini energetske učinkovitosti i učinkovitosti čišćenja usisavača.

Dyson Ltd, kao i drugi tužitelji, koji su dio istog koncerna, proizvodi ciklonske usisavače bez spremnika.

Smatrajući, u bitnome, da standardizirana metoda testiranja primijenjena u Uredbi iz 2013., koju je Komisija odabrala za mjerenje razine energetske učinkovitosti usisavača, stavlja njegove proizvode u nepovoljniji položaj u odnosu na usisavače sa spremnikom za prašinu, Dyson je zatražio od Općeg suda Europske unije poništenje te uredbe. Presudom od 11. studenoga 2015.³ tužba je odbijena. Odlučujući o žalbi, Sud je ukinuo presudu Općeg suda⁴ i vratio mu predmet na ponovno odlučivanje. Presudom od 8. studenoga 2018.⁵ Opći sud poništio je Uredbu iz 2013. zbog toga što testna metoda izvršena iz praznog spremnika ne odražava uvjete koji su najbliži mogućim stvarnim uvjetima uporabe.

Svojom tužbom Dyson i drugi tužitelji zahtijevaju naknadu štete (koju oni procjenjuju na iznos od 176 100 000 eura), koja im je navodno nastala zbog nezakonitosti uredbe.

Svojom današnjom presudom Opći sud odbija tužbu.

Opći sud prije svega podsjeća na to da nastanak izvanugovorne odgovornosti Unije pretpostavlja ispunjenje **triju kumulativnih pretpostavki**, to jest da povrijeđeno pravno pravilo ima za cilj dodijeliti prava pojedincima i da je povreda dovoljno ozbiljna, da je utvrđeno postojanje štete i, konačno, da postoji izravna uzročna veza između povrede štetnikove obveze i štete koju su pretrpjeli oštećenici.

Opći sud započinje ispitivanjem je li, kao što to tvrde tužitelji, Komisija počinila dovoljno ozbiljne povrede prava Unije zbog kojih može nastati izvanugovorna odgovornost Unije.

¹ Delegirana uredba Komisije (EU) br. 665/2013 od 3. svibnja 2013. o dopuni Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu označivanja energetske učinkovitosti usisavača (SL 2013., L 192, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 307. i ispravak SL 2017., L 59, str. 40.)

² Direktiva 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o označivanju potrošnje energije i ostalih resursa proizvoda povezanih s energijom uz pomoć oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu (SL 2010., L 153, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 101.)

³ Presuda od 11. studenoga 2015., Dyson/Komisija, [T-544/13](#) (vidjeti [PM 133/15](#))

⁴ Presuda od 11. svibnja 2017., Dyson/Komisija, [C-44/16 P](#)

⁵ Presuda od 8. studenoga 2018., Dyson/Komisija, [T-544/13 RENV](#) (vidjeti [PM 168/18](#))

Kao prvo, tužitelji tvrde da je Sud pravomoćno presudio da je Komisija povrijedila članak 10. stavak 1. Direktive o energetsom označivanju time što je usvojila standardiziranu testnu metodu koja se temelji na uporabi praznog spremnika. Prema mišljenju tužiteljâ, uvođenjem oznake energetske učinkovitosti koja se zasniva na toj metodi Komisija je očito prekoračila granice svoje diskrecijske ovlasti.

Opći sud prije svega utvrđuje da primjena članka 10. stavka 1. Direktive o energetsom označivanju u posebnom slučaju usisavača može dovesti do određenih razlika u ocjeni koje mogu upućivati na poteškoće prilikom tumačenja u pogledu stupnja jasnoće i preciznosti te odredbe i, općenitije, Direktive u cijelosti.

Opći sud zatim analizira tehničku složenost situacije koju treba urediti te je li pogreška koju je Komisija počinila bila namjerna ili neispričiva. U tom pogledu Opći sud utvrđuje da su na dan donošenja Uredbe iz 2013. postojale legitimne dvojbe o znanstvenoj valjanosti i točnosti rezultata do kojih bi u svrhe označivanja energetske učinkovitosti mogla dovesti testna metoda koja se temelji na punom spremniku⁶. Iako je ta testna metoda bliža uobičajenim uvjetima uporabe usisavača od one koja se temelji na uporabi praznog spremnika, Komisija je mogla zaključiti a da pritom ne povrijedi očito i ozbiljno granice svoje diskrecijske ovlasti da navedena metoda nije bila prikladna za jamčenje znanstvene valjanosti i točnosti informacija pruženih potrošačima i alternativno odabrati testnu metodu koja može ispuniti kriterije valjanosti i točnosti informacija.

Opći sud zaključuje da je Komisija tako dokazala ponašanje koje se može očekivati od uobičajeno oprezne i pažljive uprave te da ona stoga nije očito i ozbiljno povrijedila granice svoje diskrecijske ovlasti.

Kao drugo, tužitelji tvrde da se Uredbom iz 2013. uvela diskriminacija između usisavača sa spremnikom i ciklonskih usisavača, time što se prema tim dvjema kategorijama usisavača postupalo jednako, iako njihova obilježja nisu usporediva, i to bez ikakva objektivnog opravdanja. Opći sud navodi da su i Direktiva o označivanju energetske učinkovitosti i Uredba iz 2013. predviđale ujednačeno postupanje prema svim usisavačima koji ulaze u njihova područja primjene. Međutim, temeljeći se na analizi o povredi članka 10. stavka 1. Direktive, Opći sud ističe da postoje legitimne dvojbe o znanstvenoj valjanosti i točnosti rezultata do kojih bi u svrhe označivanja energetske učinkovitosti mogla dovesti testna metoda koja se temelji na punom spremniku. Dakle, takva okolnost činjenične naravi dovoljna je da bi se moglo zaključiti da, neovisno o ikakvoj objektivnoj razlici između ciklonskih usisavača i drugih vrsta usisavača, Komisija, time što je primijenila metodu ispitivanja koja se temelji na uporabi praznog spremnika, nije očito i ozbiljno povrijedila granice svoje diskrecijske ovlasti ni počinila dovoljno ozbiljnu povredu načela jednakog postupanja.

Kao treće, tužitelji ističu da je Komisija povrijedila načelo dobre uprave nepoštovanjem bitnog elementa Direktive o energetsom označivanju, što ne bi učinila nijedna uobičajeno oprezna i pažljiva uprava. Opći sud utvrđuje da se ta argumentacija u velikoj mjeri preklapa s onom koju su tužitelji iznijeli u okviru prvih dviju istaknutih nezakonitosti te je odbija po istoj osnovi.

Naposljetku Opći sud naglašava da, s obzirom na to da je argumentacija tužiteljâ kojom se ističe povreda prava obavljanja profesionalne djelatnosti u bitnome istovjetna onoj iznesenoj u okviru preostalih triju istaknutih nezakonitosti, valja je odbiti zbog istih razloga.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda u roku od dva mjeseca i deset dana od njezina priopćenja može se podnijeti žalba Sudu ograničena na pravna pitanja.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Opći sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

⁶ Metoda iz odjeljka 5.9 usklađene norme EN 60312-1(2013) Europskog odbora za elektrotehničku normizaciju (Cenelec)